

ÎNVĂȚĂTURA LUI GAVRIL CĂTRE DANIEL

Bună dimineața, prieteni. Este foarte cald aici, la Tabernacol, dar ne bucurăm nespuse de mult pentru că suntem din nou împreună, pentru acest serviciu.

Am anunțat că vom începe un studiu cu privire la cele Șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, care se leagă cu restul Mesajului, înainte de a merge cu cele șapte Peceți: șapte Peceți; șapte urgii, șapte Trâmbițe, trei nenorociri, femeia învăluită în soare, aruncarea Diavolului jos pe pământ și pecetuirea celor o sută patruzeci și patru de mii de evrei – evenimente care vor avea loc în acest timp. Astfel, m-am gândit că ar fi bine să iau mai întâi tema aceasta.

Este cald, așa că nu intenționez să vă țin prea mult, doar cât putem. Acesta este sezonul în care oamenii nu au prea des adunare. În general, toți au săli cu aer condiționat, și așa mai departe, în care stau confortabil. Am vrea să avem și noi asemenea condiții, dar deocamdată nu este posibil.

Mulți dintre înaintașii noștri au stat afară în soarele fierbinte. Când mă gândesc că mă scuz înaintea oamenilor pentru că nu avem un sistem de aer condiționat, de fiecare dată îmi amintesc de campania din Africa, unde oamenii stăteau afară în furtunile acelea; femeile erau cu părul lăsat pe față și stăteau așa zi și noapte, nu părăseau locul unde stăteau ele, nu mâncau, nu beau, nu făceau nimic altceva, ci stăteau atenți ca să audă, din când în când un Cuvânt sau două de la Domnul.

Mă gândesc la Mexic, unde era atât de cald încât trebuia să-mi fac vânt cu ceva chiar și într-o cameră cu aer condiționat. Oamenii veneau acolo de la ora nouă dimineața și stăteau în arena aceea mare, fără scaune pe care să poată sta jos. Oamenii bolnavi, foarte bolnavi, muribunzi, cu cancer, cu tumori, mame bolnave, copilași pe moarte, toți stăteau în picioare în soarele acela arzător, fără nici un

petic de umbră; se rezemau unul de altul de la ora nouă dimineața până la nouă seara, doar ca să asculte treizeci de minute ce li se spunea prin interpret și să vadă lucrările lui Dumnezeu. Stăteau acolo și așteptau cu acele haine mari și grele pe ei, pe care le poartă și vara și iarna, pentru că sunt tot ce au.

Mă gândesc apoi la cei din junglele acelea și la cei din India, care aduceau oameni bolnavi ce nu puteau nici măcar să se miște. Ei așezau unul jos și peste el puneau altul, și deasupra altul și tot așa, oameni cu lepră și cu alte boli, pe care îi târau pe străzi și îi așezau în soarele acela fierbinte de la tropice, sau în furtuni cu fulgere. Ei stăteau acolo și în soare și în furtună și niciodată nu se mișcau și nu se plâneau pentru că doreau să audă din când în când un Cuvânt al lui Dumnezeu, ceva pentru sufletele lor. Și atunci, de ce să ne scuzăm în dimineața aceasta, când avem un acoperiș deasupra capului și ventilatoare care merg? Ar trebui să ne fie rușine să ne plângem.

Îmi amintesc de o adunare pe care am avut-o într-o seară, nu demult, pe o insulă din Marea Sudului. Se pornise o furtună cum n-am mai văzut niciodată. Fulgerele luminau ținutul unul după altul, iar vântul bătea atât de tare, încât doboră copacii la pământ. Văzând ce se întâmplă, mi-am zis: „Aș putea foarte bine să-mi dau jos costumul, pentru că desigur nu va veni nimeni la adunare.”

După câteva minute însă, la scară a oprit o mașină și cineva a bătut la ușă, gata de plecare.

Atunci l-am întrebat pe tânărul acela pentru că vorbea engleza: „Este cineva acolo?”

„Nici măcar nu poți să înaintezi spre locul acela pe distanța unor blocuri de oraș.”
Adunarea era pe un teren mare de fotbal

„Vrei să spui că oamenii s-au adunat acolo afară chiar dacă este o asemenea

furtună?”

„Toți doresc să audă vorbindu-se despre Dumnezeu.”

Astfel, am mers acolo jos și am găsit doamne, fete tinere și adolescente, care nu chicoteau, nu râdeau, nu mestecau gumă și nu vorbeau despre prietenul lor, ci stăteau liniștite și ascultau cu atenție fiecare Cuvânt. Am făcut chemarea la altar și s-au ridicat cu miile, cu lacrimile curgând din ochi, cu mâinile ridicate spre Dumnezeu, cerând îndurare pentru sufletele lor. Și aceasta o făceau fete tinere și băieți de șaptesprezece sau optsprezece ani. Vedeți? Iar la noi este greu să-i convingi să te asculte puțin, chiar și pe cei bătrâni. Aceasta arată că noi nu avem de ce să ne plângem, mulțumiri să-l fie aduse lui Dumnezeu! Da, domnule.

Nouă ne-ar plăcea să avem o clădire modernă ca restul Americii, dar nu avem, așa că ne vom mulțumi cu ceea ce avem.

Eu am un lucru mic pe care mi-ar place să-l fac din nou în Tabernacol. Câți aveți Biblii? Ridicați mâna. Bine. Să deschidem la Psalmul 99, înainte de a ne ruga. Frate Neville, noi obișnuim să facem aceasta cu ani în urmă. Ai citit deja un Psalm în dimineața aceasta? (Fratele Neville spune: „Nu”). Nu? Mie mi-ar plăcea ca adunarea să citească ceva din Psalmi.

În dimineața aceasta, pe când stăteam în camera mea și studiam, meditând la acest Mesaj și la Cuvânt, mi-am zis: „Știi, ar fi bine dacă ei toți ar citi din nou un Psalm, pentru că îmi place atât de mult aceasta.”

Motivul pentru care am întârziat puțin, este că am primit un telefon de la Cheyenne.

Până deschideți la acest Psalm, voi face câteva anunțuri pe care tocmai le-am

primit. Deci Psalmul 99.

„De acum înainte, toate anunțurile referitoare la adunările de aici, de la Tabernacol și din campanii, vor veni de la biroul din Jeffersonville. Cine dorește informații despre adunări, să vină acolo sau să-și scrie numele și adresa și să le lase pe amvon la încheierea serviciului din seara aceasta. În felul acesta, vă vom anunța din timp, ca să puteți face pregătirile necesare participării la adunări.”

Aceasta înseamnă că în viitor dacă cineva vrea să afle unde vom avea adunări, se va adresa la birou, unde avem un sistem prin care, printr-o carte poștală, veți fi anunțați în timp util, ca să știți unde se țin adunările și probabil, temele acestora. Aceasta după ce în prealabil, ne veți lăsa adresa și numele. Înțelegeți? Dacă nu sunteți anunțați oficial, să nu vă luați după ceea ce spune unul sau altul. Deci notați-vă numele și adresa și lăsați-le aici, iar Billy Paul le va aduna și le va da mai departe.

Cineva m-a întrebat: „Frate Branham, vei mai ține la Tabernacol servicii de vindecare cu deosebirea duhurilor?” Nu, nu! De serviciile cu deosebirea duhurilor se va ocupa celălalt comitet al nostru. Noi îl avem aici pe fratele Neville care are un dar de prorocie; el procește despre bolnavi și le face cunoscute lucrurile pe care au nevoie să le cunoască. Îl avem și pe fratele Higginbotham, care a slujit cu credincioșie în comitet. Nu-l văd în dimineața aceasta, dar de obicei are un dar de vorbire în limbi. Este și o doamnă numită Arganbright, o soră drăguță care are un dar de tălmăcire a limbilor. Aceste mesaje se dovedesc a fi de la Dumnezeu, pentru că nu ies din ordine, ci sunt puse în ordine. Și cum aceste daruri încep să se adune, în curând vom încerca să le punem înapoi în biserică, așa cum trebuie să fie. Am să le văd foarte curând, iar atunci adunările se vor desfășura desăvârșit în rânduiala Domnului, așa cum putem s-o punem.

Vecina mea, doamna Wood, are un microfon conectat aici sus și o bandă acolo în spate, ca să înregistreze adunările cu scopul de a obține aceste mesaje ca să le scrie și să vadă dacă sunt corecte sau nu. Așa le verifică ea. Eu o cunosc foarte bine pe doamna Wood și știu că este o femeie cinstită. Ea îmi spune multe lucruri

despre care s-a vorbit și care se împlinesc.

Noi suntem recunoscători pentru aceasta lui Dumnezeu. O, ce ușurare este pentru mine când ajung acasă după aceea! Darul deosebirii duhurilor mă solicită foarte mult pe partea profetică, de aceea Dumnezeu mi-a trimis o ușurare prin prorocie, prin vorbire în limbi și prin tălmăcire – care este tot prorocie. În cazul vorbirii în limbi și tălmăcirii sunt doi oameni care prorocesc: unul care vorbește și unul care înțelege ce a spus celălalt în limba necunoscută – și aceasta este tot o prorocie. Aceasta se întâmplă în fiecare zi, la fiecare adunare de aici, când avem rândul de rugăciune.

Atunci este cineva care ar întreba... despre dar. Da, eu îl am încă, dar singurul fel în care îl folosesc, este la interviurile particulare pe care le am. Ca să ajungeți la astfel de discuții (cred că am anunțat aceasta), vorbiți cu Billy Paul, fiul meu. Spun aceasta, pentru că aici și în adunările viitoare, de pretutindeni, aveți nevoie de un număr pe care vi-l va da Billy Paul. Dacă aveți în viață ceva ce nu puteți înțelege și nu știți cum să ieșiți din aceasta, și căutați înțelepciune de la Domnul, mergeți la fiul meu, Billy Paul, care este secretarul, iar el vă va da un număr și vă va fixa o dată pentru o întâlnire. Când vom avea acele interviuri, vom merge înăuntru împreună, doar voi și eu, iar dacă vin și femeii, voi veți intra cu mine și cu soția mea. Noi îl vom căuta împreună pe Domnul și-L vom întreba ce trebuie să facem.

De cazurile minore și așa mai departe se ocupă fratele Neville, fratele Higginbotham, sora Arganbright și ceilalți frați care vorbesc în limbi și tălmăcesc și care sunt aici în biserică.

De altfel, cred că Ietro este cel care i-a spus lui Moise într-o zi: „*Hai să luăm niște bătrâni...*” Astfel, Duhul lui Dumnezeu a fost luat într-o măsură de la Moise și pus peste cei șaptezeci de bătrâni și ei au prorocit, iar la Moise au venit numai lucrurile majore și grele. Desigur, noi nu suntem Moise și nici aceștia nu sunt bătrânii, dar Îl slujim pe același măreț IeHoVaH Dumnezeu, care ne conduce către Țara făgăduită prin același Stâlp de Foc.

Deci, da, vor mai fi adunări cu deosebirea duhurilor. Aceasta îmi va da ocazia să mă rog și să studiez, ca să mă pregătesc pentru zilele când știu că vor fi aceste interviuri

Țineți minte că Billy Paul Branham este secretarul nostru, iar anunțurile sunt trecute pe tablă, în spate, lângă bătrâni.

În dimineața aceasta avem o temă foarte importantă, pe care o vom continua diseară și de asemenea, duminica viitoare, dacă va fi cu voia Domnului. Eu nu am știut cât este de adâncă până când nu am început s-o studiez, și încă este o taină pentru mine, ceea ce înseamnă că eu depind doar de Domnul.

Acum, haideți să citim din Biblie, din Psalmul 99. Eu voi citi primul verset, adunarea îl va citi pe al doilea, iar pe al treilea îl vom citi împreună și vom continua așa până la ultimul verset, pe care-l vom citi împreună.

Să ne ridicăm pentru citirea Cuvântului lui Dumnezeu. (Fratele Branham și adunarea citesc Psalmul 99.1-9 așa cum a spus el).

„Domnul împărățește: popoarele tremură; El șade pe heruvimi: pământul se clatină.

Domnul este mare în Sion, și înălțat peste toate popoarele.

Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este sfânt!

Să laude oamenii tăria Împăratului, căci iubește dreptatea! Tu întărești dreptatea, Tu faci dreptate și judecată în Iacov.

***Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă înaintea
așternutului picioarelor Lui, căci este sfânt!***

***Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel, dintre cei ce chemau Numele
Lui, au chemat pe Domnul, și El i-a ascultat.***

***El le-a vorbit din stâlpul de nor; ei au păzit poruncile Lui și Legea, pe care
le-a dat-o El.***

***Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; ai fost pentru ei un
Dumnezeu iertător, dar i-ai pedepsit pentru greșelile lor.***

***Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă pe muntele Lui cel
sfânt! Căci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfânt!"***

Să ne plecăm capetele.

Cu adevărat, Doamne, aceste cuvinte sunt scrise pentru Tine, într-un Psalm al lui David. Tu locuiești printre heruvimi; ești Sfânt și muntele Tău este sfânt.

Îngăduie-ne să ne apropiem cu inimile stropite de sângele Domnului Isus, cu o conștiință curată, cu credință și siguranța că venim în prezența Dumnezeului nostru.

Ajută-i pe toți cei care sunt în audiență în această dimineață, să fie respectuoși. Deschide-ne urechile înțelegerii și vorbește-ne în înțelepciune, ca să știm cum trebuie să ne comportăm în aceste zile și în prezența Ta.

Dumnezeul nostru, Te rugăm să ne descoperi aceste taine care au fost ascunse în toți anii aceștia, fiindcă ne apropiem de unele din cele mai solemne Cuvinte. Tu ai vorbit despre aceasta când ai fost pe pământ, și ai zis: „*Cel ce citește, să înțeleagă.*” Deci, noi venim foarte smeriți la Tine, Doamne, și căutăm înțelepciunea Ta, fără să știm ce vom spune. Pune în ordine aceste câteva Scripturi, pentru că recunoaștem solemn că depindem în întregime de Tine pentru răspuns, și venim fără nici un alt scop, ci doar ca să cunoaștem ceasul în care trăim, ca să putem fi pregătiți pentru lucrurile mari care ne stau înaintea. Vrei să ne acorzi aceasta, Doamne, în Numele Celui care ne-a învățat pe toți să ne rugăm așa (Fratele Branham și adunarea se roagă împreună conform Matei 6.9-13):

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău;

vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”

Puteți să vă așezați.

Acum, dacă le este prea cald, bărbații pot să-și dea haina jos. Cei care stați în picioare, pe lângă pereți, dacă vă dor picioarele, puteți să ieșiți afară.

Dacă copiii vor să meargă în camerele destinate lor, pot s-o face, sau i-ați trimis deja? (Fratele Neville spune: „În dimineața aceasta nu se poate din cauza

mulțimii”). Păstorul spune că încăperile sunt pline de oameni, așa că nu putem avea școală duminicală pentru cei mici. Deci, am fi bucuroși dacă voi, cei mici, veți sta cuminți pentru că în dimineața aceasta vom începe un mesaj lung și foarte important, care sunt sigur că va însemna foarte mult pentru tătutul și mămica voastră, pentru cei dragi ai voștri care se află aici, și chiar și pentru voi, micuților, așa că ne vom apropia de acest Mesaj foarte respectuoși.

Dacă este cu voia Domnului, în dimineața aceasta vom vorbi despre „Cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel”, despre Daniel în robie și despre cum a zburat Gavril la el ca să-i dea învățătură cu privire la viitor. În timp ce Daniel se ruga, îngerul Gavril a venit la el ca să-i dea învățătură.

Deseară aș vrea să vorbesc despre „Cele șase scopuri ale vizitei lui Gavril la Daniel.” – șase motive pentru care a venit Gavril.

Duminica viitoare, dacă va fi cu voia Domnului, vreau să localizez în timp cele șapte epoci ale Bisericii, motivația lor și unde stăm noi astăzi. Cu voia Domnului, aceasta va fi duminica viitoare.

Am adus cu mine niște notițe din câteva mesaje mai recente, pe care aș vrea să le reiau acum, pentru că ceea ce spun se înregistrează pe bandă magnetică și va merge la multe națiuni din toată lumea. Motivul pentru care voi relua aceste notițe, este că s-ar putea ca cineva să audă banda pentru prima dată și atunci nu va înțelege ce vreau să spun când mă voi referi la ceva din urmă.

Cu câteva luni în urmă, noi am fost în studiul Cărții Apocalipsei, Descoperirea lui Isus Hristos. Astfel, am trecut prin epocile bisericii, despre care se vorbește în primele trei capitole ale Apocalipsei. Apoi, Ioan a fost luat sus în capitolele patru și cinci și i s-au arătat lucrurile care urmau să vină după aceea. În capitolul șase, el coboară din nou pe pământ ca să vadă lucrurile care se vor întâmpla din primul verset al capitolului șase, până la versetul douăzeci și unu din capitolul nouăsprezece. Aici vin înăuntru Pecețile, Plăgile, nenorocirile, lăcustele, femeia

Învăluită în soare, aruncarea afară a balaurului roșu, pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii și toate aceste lucruri.

Aceasta a fost o săptămână de studiu intensiv. Ieri, n-am ieșit aproape deloc din cameră și am studiat ca să văd toate legăturile.

Mulți dintre cei mai bătrâni de aici știu că eu am spus adesea: „Aici aparțin cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel”, dar nu am intrat niciodată în amănunte și nu am încercat s-o explic. Dar de data aceasta, prin harul lui Dumnezeu, am luat asupra mea să încerc să cer har înaintea lui Dumnezeu, ca s-o pot aduce la popor, pentru că aici sunt lucruri despre care nu știu nimic.

Am citit cartea doctorului Larkin, cartea doctorului Smith, notele doctorului Scofield, diferite comentarii de la bărbați de pretutindeni, și totuși nu le pot pune împreună ca s-o fac să iasă corect. Vedeți? Am fost la Biblioteca din Kentucky după tratate de astronomie antică despre calendare și timpuri. Am adunat toate cărțile vechi pe care le-am găsit, dar aceasta este tot ceea ce am putut face ca om, așa că îmi pun încrederea în Isus Hristos, ca El să îmi dea descoperirea, pentru că nu vreau să se spună: „Eu știu aceasta, și eu știu cealaltă.” El îmi cunoaște inima și mă ascultă. El știe că o vreau ca să pot lumina poporul Lui, de aceea cred că mi-o va da. Până acum eu nu știu ce însemnătate au toate aceste lucruri, dar mă încred în El pentru duminica viitoare, fiindcă atunci va fi partea cea mai importantă, ca să știu să așez acele șaptezeci de săptămâni.

Fiecare are un loc diferit, iar când treci prin ele, nu vin corect, nu se așază corect și nu înțelegi nimic. De aceea, s-ar putea ca eu să nu o am corect, dar mă încred în Domnul pentru aceasta. Îmi amintesc că Solomon s-a rugat odată și i-a cerut Domnului Dumnezeu să-i dea înțelepciune, dar nu pentru el însuși; el nu a cerut prelungirea zilelor, nici viață lungă și nici bogății, ci a cerut înțelepciune ca să știe să judece poporul lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu a onorat rugăciunea lui, deoarece a fost pentru poporul Lui. De aceea, și eu Îl rog pe Dumnezeu să mă lase să știu ce înseamnă aceste șaptezeci de săptămâni, deoarece știu că ele sunt calendarul exact pentru epoca în care trăim. De aceea vreau să le știu; nu doar pentru mine.

Desigur, eu vreau să le știu, pentru că vreau să știu unde trăim și în ce timp trăim. Și atunci știu că aceea a fost dată.

Unii le-a socotit și au avut tot felul de păreri în trecut. Am citit că un individ a spus că cele șaptezeci de săptămâni se vor încheia până în anul 1919, dar nu a fost așa, pentru că după încheierea celor șaptezeci de săptămâni se sfârșește totul. Astfel, noi nu facem... Noi vrem să știm Adevărul și Îl rog pe Dumnezeu să-mi dea Adevărul.

Ca să aduc aceasta, vreau să merg puțin înapoi, vreau să repetăm puțin din urmă. Eu am aici câteva notițe din capitolele patru și cinci din Apocalipsa, pentru ca poporul să înțeleagă, dar întâi, înainte de a face aceasta, vreau să o suprapun, pentru ca voi să luați din capitolul patru...

Amintiți-vă că în capitolul trei este vorba despre Epoca Bisericii Laodicea, și Biserica a fost luată sus la sfârșitul Laodiceii.

Eu am încercat să-i explic soției mele ceva în legătură cu aceasta, iar fiica mea Becky, a venit cu tot felul de dicționare și de lucruri pe care le-am putut găsi, dar ele nu dau răspunsul. Am luat Dicționarul Biblic, Dicționarul de limbă greacă veche, Dicționarul Webster și multe alte dicționare moderne, dar niciunul dintre ele nu conținea nici măcar cuvintele respective, așa că de răspunsuri nici nu putea fi vorba.

Soția mea a spus: „Cum crezi tu că poporul nostru, care sunt oameni simpli și mulți dintre ei neînvățați, vor putea să înțeleagă așa ceva?”

„Dumnezeu va da răspunsul”, am răspuns eu.

Nu contează cât este de complicat, fiindcă Dumnezeu poate s-o descompună și să

facă totul foarte simplu, deoarece noi suntem dintre aceia care tânjesc și se roagă pentru ziua aceea și pentru ora aceea, pentru că ochii noștri sunt îndreptați spre cer și așteptăm venirea Lui. Acesta este motivul pentru care sunt sigur că El ne-o va arăta. Desigur, nu ne va spune ziua și ceasul, pentru că nimeni nu va ști aceea, dar cu siguranță ne va spune în ce zi din săptămână trăim, dacă putem înțelege.

În capitolul patru, Ioan a fost luat sus imediat, după Biserică. Acolo sus, Ioan a văzut perioada completă a epocii Bisericii. Aici aș vrea să mă opresc un moment, ca să vă spun că mulți oameni sunt greșiți pentru că așteaptă ca în epoca neamurilor să se întâmple ceva mare, uimitor și puternic. Epocile bisericii și tot ce se întâmplă în timpul perioadei neamurilor este consemnat de la Apocalipsa 1 la Apocalipsa 3, inclusiv. Apoi, Biserica a fost răpită și luată sus, și mai departe, până la capitolul 19, este ceea ce se întâmplă cu poporul Iudeu după ce Biserica este dusă sus. Este timpul necazului celui mare, iar printre neamuri nu se întâmplă nimic altceva decât măcelul și așa mai departe, așa cum vom vedea când vom ajunge acolo.

Biserica Însăși s-a dus după ultimul verset al capitolului 3 din Apocalipsa, când se sfârșește Epoca Bisericii Laodicea, care este ultima epocă a Bisericii.

Noi am luat fiecare epocă a Bisericii, fiecare perioadă de timp, tot ce s-a întâmplat, fiecare stea, fiecare mesager, natura lor, ce au făcut ei, și am trecut-o prin istorie până la ultima, am desenat totul pe tablă, iar Duhul Sfânt a venit înăuntru și a făcut aceleași cercuri pe perete, descoperind-o Singur chiar aici.

Nădejdea mea este că la sfârșitul acestei teme, El va veni cu ceva uimitor și ne va arăta din nou că suntem în timpul sfârșitului.

Câți dintre voi ați auzit discursul președintelui Kennedy, comentariile și toate celelalte? Câți dintre voi ați auzit prezicerea că până la 01 ianuarie, Statele Unite și Rusia vor fi cenușă vulcanică? Aceasta este tot ce avem nevoie. Este mai târziu decât ne gândim. Vedeți? Deci, dacă suntem atât de aproape încât chiar oamenii

de pe acest pământ prezic că se întâmplă aceste lucruri, mai bine am fi în alertă să fim cu totul la zi, cu mărturisirile făcute, cu totul gata, pentru că nu știm în ce timp ne va chema Domnul. Și când El ne cheamă: „Vino aici mai sus!”, ar fi bine să fim gata, pentru că El va veni în ceasul când nu vă gândiți.

Marea trezire pentecostală se stinge. Noi o vedem peste tot, ultima mare trezire. Mesajul a mers înainte, totul este gata acum și așteaptă. Biserica este pecetluită; cei răi fac mai mult rău, bisericile devin mai religioase. Sfinții vin mai aproape de Dumnezeu, darurile Duhului Sfânt încep să se înmulțească în grupurile mici. Noi suntem la timpul sfârșitului.

Oh, îmi place cântarea aceea pe care o cântam în biserică:

Aștept acea zi fericită a Mileniului,

Când Domnul nostru binecuvântat va veni

Și își va apuca Mireasa care așteaptă;

Oh, inima mea plânge și însetează

După ziua aceea dulce a eliberării,

Când Salvatorul nostru va veni înapoi pe pământ.

În versetul 5 din Apocalipsa 5, este lecția noastră anterioară, în care am vorbit despre Răscumpărătorul Înruit și am aflat că era Hristos.

Acest tablou îl găsim în Rut: Rut luând hotărârea; Rut slujind; Rut odihnindu-se. Hotărârea reprezintă neprihănirea; slujirea reprezintă pregătirea, sfințirea. Odihna, este cu Duhul Sfânt până când vine Cina Nuntii. Ce frumos!

Biserica a venit prin... Martin Luther, neprihănirea; prin John Wesley, sfințirea; prin pentecostali, botezul Duhului Sfânt, iar acum, odihna, așteptând venirea Domnului Ei. Perfect!

Bătrânii au avut dreptate când L-au numit pe Răscumpărătorul nostru Înruit, Leu și nu Miel; El era gata să devină Leu, Judecător. Voi știți că El era un Miel, cu Cartea pecetluită cu șapte Peceți, dar când Cartea a fost luată, lucrarea de mediere s-a terminat.

Biserica s-a dus sus în capitolul trei, dar acum urmează să fie descoperită răscumpărarea, cum a fost răscumpărată Biserica, descoperirea despre ce a avut loc în timpul epocii Bisericii. Vedeți, Biserica s-a dus, iar în capitolul cinci, El arată cum a făcut-o, ce a avut loc, cum a pecetluit Biserica, descoperirea Numelui Său, botezul în apă folosind Numele Său, Viața veșnică, inexistența unui iad veșnic, sămânța șarpelui, siguranța veșnică, toate învățăturile mari referitoare la alegerea mai dinainte a Bisericii. Toate i-au fost descoperite Bisericii.

Acum, Proprietarul original îi înmânează Cartea Răscumpărării pecetluită cu șapte Peceți, Răscumpărătorului nostru Înruit. Amin! Cine era Proprietarul original? Dumnezeu Însuși. „Și Mielul a venit și a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe Tron.” (Apocalipsa 5.7). Cine era Mielul? Răscumpărătorul, Răscumpărătorul nostru Înruit, Rudenia Bisericii, care a venit și l-a răscumpărat pe Israel.

În dimineața aceasta vom intra în această temă. Israel a fost răscumpărat, însă răscumpărarea nu li s-a aplicat pentru că L-au respins, dar Biserica a primit răscumpărarea dată lor și El este Răscumpărătorul nostru Înruit. Astfel, așa cum Boaz a trebuit s-o răscumpere pe Naomi pentru a o obține pe Rut moabita, o

străină dintre neamuri, tot așa Hristos a răscumpărat Israelul, a aplicat răscumpărarea, și a fost respins de acesta.

Vă amintiți povestea omului care a fost împușcat pentru că a refuzat iertarea, pe care o spun uneori? S-a întâmplat în timpul războiului civil... El era un om bun, nevinovat, dar ei l-au găsit vinovat pentru că a fugit în timpul luptei și urma să fie împușcat. Un om s-a dus însă la președintele Lincoln și i-a zis:

„Domnule Lincoln, tânărul acela este un creștin și eu îi cunosc bine pe ai săi. În timpul luptei el s-a speriat, i-a fost frică și a fugit. Dar nu a vrut să facă rău. Domnule Lincoln, el este în mâinile dumneavoastră, sunteți singurul care îl poate grația.”

Atunci, domnul Lincoln a luat o bucată de hârtie și stiloul și a scris: „Cutare este iertat!” apoi s-a semnat: „Abraham Lincoln.”

Imediat omul a alergat la închisoare și i-a spus celui acuzat: „Privește, am aici iertarea ta!”

Dar tânărul acela a zis: „Nici nu vreau să mă uit! Dacă ar fi cum spui, ar avea o pecete mare pe ea. Tu vrei să-ți bați joc de mine. Aceasta nu este semnătura lui Abraham Lincoln. Oricine ar putea să semneze cu numele lui. Dacă ar fi scrisă de el, ar trebui să aibă pecetea lui.” Omul a încercat să-l convingă, dar el credea că-și bate joc de el și nu a vrut să-l asculte, așa că în dimineața următoare a fost împușcat. A urmat un proces la Curtea Federală, pentru că Abraham Lincoln semnase grațierea omului cu douăzeci și patru de ore înainte ca omul să fie împușcat. De ce a fost totuși împușcat? Atunci Curtea Federală a Statelor Unite a hotărât că „O grațiere este valabilă numai dacă este primită ca grațiere!”

Isus a răscumpărat Israelul la Calvar, dar aceasta nu a fost o iertare pentru ei, deoarece nu au primit-o ca iertare. Totuși, în tema noastră despre cele șaptezeci

de săptămâni, vom vedea că ei se întorc și primesc iertarea. Dar El a răscumpărat Biserica, iar noi suntem iertați pentru că am primit Sângele lui Isus Hristos ca iertarea noastră.

Acum, noi aflăm că El era Răscumpărătorul nostru Înruit și că a luat Cartea din mâna Proprietarului original. Acesta este un Act de Proprietate al Răscumpărării. Vă amintiți studiul? Este Actul de Proprietate al Răscumpărării. Este esențial că în grădina Eden, Dumnezeu a cerut viață pentru moarte. Atunci, a murit Isus Cel neprihănit și a luat Actul de Proprietate; El a fost vrednic să rupă Pecețile, să descopere ce era în Ele și să dea poporului Său moștenirea care-I aparținea. El Și-a dat propria Viață la Calvar și a împărțit-o printre noi prin Duhul Sfânt. Amin. Nimeni nu a fost în stare vreodată să se gândească măcar la cât de mare a fost dragostea Lui și la ce a făcut El!

Satan, care a posedat-o odată din cauza căderii din grădină, este legat și aruncat în iazul de foc. Zilele lui sunt terminate.

În Evanghelii, Isus a avut patru titluri. Noi am prins aceea: Fiul lui David, moștenitor al Tronului; Fiul lui Avraam, Sămânța Împărătească; Fiul omului, moștenitorul Pământului; Fiul lui Dumnezeu, moștenitorul tuturor lucrurilor. Sămânța Împărătească!

În Vechiul Testament, proprietatea nu putea fi stăpânită mai mult de cincizeci de ani. Ea nu putea fi înstrăinată de stăpânul original decât cincizeci de ani. În a patruzecia zi, El a plătit prețul, iar în a cincizecea zi, răscumpărarea și puterea care au aparținut Bisericii și care au fost pierdute în grădina Eden, ne-au fost restituite înapoi prin botezul Duhului Sfânt.

Apoi, am vorbit despre sul: cum l-a fost înmănat acel sul. Și cum în Ieremia 32.6, Hanameel, verișorul lui Ieremia, i-a lăsat acestuia o moștenire, fiindcă ei mergeau în robia despre care vom vorbi în dimineața aceasta. Noi am văzut că sulul era ținut într-un vas de pământ, ceea ce arată că puterea lui Dumnezeu, sulurile și

tainele Lui, sunt păstrate în inimă. Planul răscumpărării noastre a fost, de asemenea, păstrat în vase pământești, și la fel Numele lui Isus și descoperirea.

Noi aflăm că această Carte a fost pecetluită cu șapte Peceti și că fiecare dintre Ele a fost înfășurată împrejur. Când a venit descoperirea, El a tras Pecetea, a desfășurat-o și a citit ce spunea Ea. Apoi a desfăcut-o pe următoarea, sulul, și a citit ce a spus Pecetea aceea. A tras-o afară pe următoarea, a desfășurat-o și a văzut ce spunea Pecetea aceea și ce era descoperirea Ei. Aceasta este exact ce sunt cele șapte Peceti ale noastre, în care nădăjduim că vom intra în curând. Când este luată de pe Carte, fiecare Pecete va fi desfășurată și va arăta exact ce a avut loc.

În Planul de Răscumpărare întâlnim mereu cifra cinci, iar aici apare de cinci ori cifra șapte: șapte Peceti, șapte Duhuri, șapte îngeri, șapte Trâmbițe și șapte epoci ale Bisericii. Vedeți, avem de cinci ori șapte, ceea ce înseamnă har. Cinci este harul, iar șapte este desăvârșirea. Deci, totul se desfășoară în chip desăvârșit, vedeți? În ordine.

Fiecare Pecete rupe în Cuvântul lui Dumnezeu, descoperă omului din epocă, în ce epocă trăim, duhul epocii și biserica epocii. După ce a fost ruptă ultima Pecete, în Apocalipsa 10 vedem Îngerul care stă cu un picior pe pământ și unul pe mare, cu mâinile ridicate spre cer și cu curcubeul deasupra capului, jurând pe Cel ce trăiește în veci de veci, că timpul s-a terminat cu ultima Pecete. Așteptați până când vom intra în acele Peceti și vedem unde este Pecetea aceea. După ce aflați ce este cu cele șaptezeci de săptămâni, vedeți și unde sunt Pecetele. „*Timpul s-a terminat*”, răscumpărarea este terminată, iar acum El este Leul și Judecătorul. În dimineața aceasta, El este Salvatorul vostru, dar într-o zi, El va fi Judecătorul vostru.

De la versetul 8 până la versetul 14, din capitolul 5, este descoperit timpul când Mielului I se aduce închinare atât în cer, cât și pe pământ; este vremea Cărții cu șapte Peceti, a Mielului vrednic de închinare, a Răscumpărătorului Înrudit.

De la versetul 8 până la versetul 14, îngerii I se închină, bătrânii I se închină și făpturile vii I se închină. Ioan I s-a închinat atât de tare încât a zis: *„Fiecare făptură din cer, de pe pământ și de sub pământ, m-a auzit zicând: „Binecuvântarea, slava, puterea, înțelepciunea, tăria, să fie ale Mielului.”* Este timpul închinării înaintea Mielului Împărat. Amintiți-vă că Biserica s-a dus.

Acum, haideți să mergem la Daniel 9 1-3, după care vom lua versetele 20 la 27, după rugăciunea lui Daniel. Aș vrea să citiți și voi de mai multe ori aceasta, în săptămâna aceasta, până când veți înțelege.

„În anul dintâi al lui Dariu, fiul lui Ahașveros, din neamul Mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția Haldeilor,

în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmurile Ierusalimului, după numărul anilor, despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.

Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu, ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.

M-am rugat Domnului, Dumnezeului meu și l-am făcut următoarea mărturisire...”

Ca să economisim timp pentru că stați în picioare, să mergem direct la v.20:

„Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel, și îmi aduceam cererile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pe muntele cel sfânt al Dumnezeului meu;

pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul

Gabriel, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie, și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară.

El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine, și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea.”

Ce s-ar fi întâmplat dacă am fi fost noi în locul lui Daniel? Cum l-a găsit îngerul? În rugăciune. Vedeti? Observați apoi că el l-a numit pe înger „omul”.

„Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul (adică i s-a poruncit să plece), și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte dar la cuvântul acesta, și înțelege vedenia!

Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănilor veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei, și până la ungerea Celui Preasfânt.”

Acestea sunt cele șase motive ale venirii Lui. Acum observați:

„Să știi dar, și să înțelegi, că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, până la Unsul (Mesia), Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și zidurile vor fi zidite din nou, chiar în vremuri de strâmtorare.

După aceste șaiszeci și două de săptămâni, Mesia va fi stârpit, dar nu din cauza Lui. Poporul prințului care va veni, va nimici cetatea și sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile.

El va face un legământ trainic (ascultați!) cu mulți, pentru o săptămână (una din aceste șaptezeci de săptămâni), dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiiit prăpădul hotărât.”

Aceasta este lecția noastră pentru următoarele trei, patru sau cinci adunări, cum ne va descoperi Domnul. „Șaptezeci de săptămâni”.

Am să-l rog pe Doc, să-mi pună, dacă vrea, tabla aici ca să pot însemna pe ea, deoarece aș vrea să nu pierdeți nimic. Va trebui să studiați împreună cu mine și aceasta foarte serios, sau o veți pierde. Eu voi desena aici pe tablă, iar voi să vă aduceți creioane și hârtie ca să vă puteți nota aceste date, perioade, totul.

Fiți atenți! A șaptezecoa săptămână începe după ce Biserica este luată afară. Fiecare care înțelege aceasta, să spună: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”). Deci, după ce Biserica este luată afară.

Apocalipsa 6.1 până la Apocalipsa 19.21 este conectată cu cele șaptezeci de săptămâni, de aceea trebuie să ne oprim și să explicăm înainte de a merge mai departe. Trebuie să ne oprim și să explicăm ce este cu aceste șaptezeci de săptămâni, pentru că altfel nu veți înțelege Pecetele, nu veți înțelege Trâmbițele, nu veți înțelege Potirele, Plăgile, cele trei duhuri necurate ca niște broaște, cele trei nenorociri, aruncarea afară a balaurului roșu, femeia învăluită în soare, etc. Dacă nu înțelegeți, le veți pierde pe toate, pentru că aceasta are loc chiar aici în această a șaptezecoa săptămână. Acolo are loc.

Prorocul Daniel a fost în Babilon timp de șaiszeci și opt de ani. Ca să economisim timp, uitați-vă la referințe, dacă vreți. Șaiszeci și opt de ani. El a plecat în robie în anul 606 î.Hr. iar vedenia a venit la el în anul 538 î.Hr., așa că dacă vom scădea 538 din 606 vom obține șaiszeci și opt.

Deci el a stat șaizeci și opt de ani în Babilon, printre păgâni și cu toate acestea a avut biruință. Amin. Vedeți? Iar noi nu putem sta o oră.

El a stat chiar în mijlocul păgânilor și nu a avut pe nimeni în afară de trei tovarăși, și aceia în diferite părți ale împărăției. Totuși, Daniel a stat singur cu Dumnezeu și a fost biruitor timp de șaizeci și opt de ani. Gândiți-vă la aceasta! Nu vreau să încep să predic, pentru că acesta trebuie să fie un Mesaj de învățătură, dar el a fost biruitor și neîntinat înaintea lui Dumnezeu, timp de șaizeci și opt de ani, fără botezul Duhului Sfânt, fără ca Sângele lui Isus Hristos să facă mijlocire pentru el, ci doar cu sângele taurilor, al țapilor și al junincilor, pe care trebuia să le jertfească în secret, din cauza tradițiilor păgâne din acea țară, pentru că ei fuseseră duși acolo în robie, după cum prorocise Ieremia.

Daniel, oh, vai, a început să vadă că se apropia timpul, așa cum vedem și noi astăzi. El a început să *„înțeleagă prin citirea cărților.”*

„În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor, despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.”

Ieremia a prorocit în anul 606 î.Hr. că vor trece șaptezeci de ani, din cauza păcatelor și a lipsei lor de evlavie.

Vă amintiți că în ziua aceea a mai fost un profet care a apărut acolo, dar nu-mi amintesc numele lui. Aș putea să-l găsesc în câteva minute, dacă m-aș uita puțin înapoi. El a venit sus și a zis: „Ieremia, tu ești greșit, pentru că Dumnezeu va ține Israelul acolo numai doi ani!”

Auzind aceasta, Ieremia a spus: „Așa să fie. Amin”, după care a adăugat: „Dar stai puțin, să ne verificăm care dintre noi spune adevărul ca profeți. Amintește-ți că înainte de noi au fost niște profeți care au spus lucruri greșite, și Dumnezeu S-a ocupat de ei pentru că au spus minciuni. Deci, haide să fim siguri! *Dar Domnul Dumnezeu mi-a spus că vor fi șaptezeci de ani.*” Dumnezeu l-a lovit pe profetul acela fals și i-a luat viața chiar în anul acela, pentru că El i-a spus acestui profet adevărat că vor fi șaptezeci de ani.

Aș vrea să observați cum Daniel, deși era un străin acolo, departe de poporul său, departe de biserica sa, fără nici un serviciu religios, fără nici o biserică la care să meargă, fără alte cântece decât cele pe care le cânta singur, în mijlocul păgânilor, a ținut la ce a spus acel profet. Amin! Amin!

El nu avea nici o biserică la care să se ducă, nu avea părtășie cu nimeni; fiecare mergea la temple păgâne; fiecare se închina la idoli lor. Nu auzea nici un cântec creștin, nu mai era nimeni care să creadă ceea ce credea el și totuși, în șaiszeci și opt de ani (de la vârsta de doisprezece sau paisprezece ani, câți a avut când a fost dus în robie), el a rămas credincios lui Dumnezeu și prin ceea ce spusese prorocul Ieremia, a înțeles că zilele robiei erau aproape împlinite.

Acesta ar trebui să fie un avertisment pentru inima fiecărui profet adevărat al lui Dumnezeu de astăzi, ca noi să privim înapoi, să vedem ce a spus acest profet adevărat și să știm că suntem la sfârșitul timpului.

El a spus: „Am înțeles din cărți că Ieremia, fratele meu, a prorocit cu mulți, mulți ani în urmă, că Israel va sta timp de șaptezeci de ani aici jos și că timpul acela este aproape împlinit.” Și el s-a pregătit, a postit și s-a sfințit... S-a îmbrăcat

în sac, și-a turnat cenușă pe cap și a început să postească, să se roage și să înțeleagă în ce zi trăiau ei.

Dacă Daniel, profetul Domnului, a putut consulta cărțile lui Ieremia și a înțelege că toți copiii lui Israel urmau să iasă din Babilon și să se întoarcă în țara lor, iar aceasta l-a făcut să postească în sac și cenușă, cu cât mai mult ar trebui să facă Biserica Dumnezeului celui viu acest lucru, știind că timpul se sfârșește și nu va mai fi, iar venirea Domnului Isus Hristos și marele Mileniu sunt gata să vină? Cum putem să ne pierdem timpul nefolositor, jucând cărți și mergând duminica la înot, fără să avem timp pentru Domnul?... Dacă păstorul vostru vorbește despre ceva care nu-ți place, te ridici și ieși afară. Dacă biserica ține prea mult, păi ești nemulțumit! Priviți la starea noastră! Priviți ce facem!

Comparați viețile noastre cu viața profetului Daniel. El a fost singur în toată împărăția aceea, fără nici o biserică la care să meargă, fără un loc unde să fie adunați câțiva credincioși. Cetatea lui a fost dărâmată și arsă și poporul lui dus în robie. Șaizeci și opt de ani! Au trecut șaizeci și opt de ani și mai avea încă doi ani.

Deci, când a început să citească în carte și a văzut că timpul se apropia de împlinire, s-a dus înaintea lui Dumnezeu în rugăciune ca să afle despre aceasta.

Ce timp! Ce facem noi acum, când națiunile se rup; marea urlă; inimile oamenilor slăbesc de frică și de uimire; când scrisul de mână este pe perete; când avem discriminare rasială și toate aceste rele de pe pământ; certuri, conflicte, războaie gata să izbucnească? Ce facem când armele sunt pregătite în hangare și o națiune de mărimea Cubei ar putea să distrugă lumea în zece minute? Ei se ceartă unii cu alții, oameni răi, care nu-L cunosc pe Dumnezeu și nu știu nimic despre puterea Lui.

Duhul Sfânt Se mișcă în Biserică printre aleși, arătându-Se viu după două mii de ani, arătând că El este Același ieri, azi și în veci. Cum putem sta leneși? Cum putem trece pe deasupra acestor lucruri? Este timpul să cercetăm, veghind și așteptând ceasul acela mare care se apropie.

Daniel a citit în Ieremia capitolul 25. Haideți să deschidem și noi la Ieremia 25 și să

citim ce a spus el. Să începem de la versetul 8, pentru că vreau să fiți siguri că l-ați înțeles. Mi-am notat versetul 11, dar haideți să începem de la versetul 8:

„De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor...”

Mie îmi place aceasta. Când pot auzi de un profet care se ridică cu Așa vorbește Domnul Dumnezeu, frate, aceea este tot! Aceea o stabilește, este totul.

„...așa vorbește Domnul oștirilor: Pentru că n-ați ascultat cuvintele Mele,

iată, voi trimite să aducă toate popoarele de la miazănoapte, zice Domnul; și voi trimite la robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei, și împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca să le nimicească cu desăvârșire și să facă din ele un pustiu și o pricină de batjocură, niște dărâmături veșnice.”

Țineți minte că Dumnezeu vorbea despre aleșii Lui. Aceia nu erau necredincioși, ci erau membrii bisericii.

„Voi face să înceteze între ei strigătele de bucurie și strigătele de veselie, (Exact cum avem astăzi, rock-and-roll, Elvisși Ricky. Oh), cântecele mirelui și cântecele miresei, uruitul morii și lumina lămpii.

Toată țara aceasta va fi o paragină, un pustiu.”

Ascultați strigătul acestui proroc: „Toată țara aceasta va fi pustiiată!” Nu vreau să-l imit pe acest mare slujitor al lui Dumnezeu, dar eu profetesc că toată națiunea aceasta va fi pustiiată. Dumnezeu va pedepsi această națiune pentru păcatele ei. Dacă Dumnezeu nu a iertat Israelul, pe aleșii Lui, sămânța lui Avraam, cu care a

făcut un legământ și cărora le-a dat făgăduința, dacă nu i-a lăsat să scape pentru că au făcut rău, chiar dacă erau religioși până în măduva oaselor, aveau biserici mari, preoți și rabini; dacă Dumnezeu i-a făcut să secere ce au semănat din cauza imoralității și a faptelor lor, și noi o vom primi la fel. Versetul 11:

„Toată țara aceasta va fi o paragină, un pustiu.”

Aceasta înseamnă că fiecare se uită și zice: „la te uită! Au fost atât de grozavi, privește la ei acum!”

„...și neamurile acestea vor fi supuse împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani.”

Aceasta este timp de o viață. De când bătrâna voastră mamă binecuvântată era un copil. Ei au fost acolo fără Dumnezeu, fără biserică, fără o cântare, fără nimic, până când a murit toată generația aceea păcătoasă.

„Dar când se vor împlini acești șaptezeci de ani, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela, zice Domnul, pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi țara Haldeilor, și o voi preface în niște dărâmături veșnice.

Voi aduce peste țara aceea toate lucrurile pe care le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a prorocit Ieremia despre toate neamurile.

Căci neamuri puternice și împărați mari le vor supune și pe ele, și le voi răsplăti după faptele și lucrarea mâinilor lor.”

Căci așa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeul lui Israel: „la din mâna Mea acest potir plin cu vinul mâniei Mele și dă-l să bea toate neamurile la care te voi trimite.”

Cu alte cuvinte: „Ieremia, Eu ți-am dat un mesaj. Nu sta liniștit, nu sta într-un singur loc, ci prorocește la toate neamurile!” Mă urmăriți? (Adunarea spune: „Amin!”).

„Prorocește la toată națiunea. Arată-le semnele și minunile Mele și fă-i să știe că Eu vin să fac aceasta.”

„Vor bea, și se vor ameți și vor fi ca niște nebuni, din cauza Cuvântului pe care Îl voi trimite printre ei.”

Ce fac ei chiar în această zi? Te numesc un profet fals, conciliator, fanatic, ghicitor visător de visuri sau unul care practici telepatia mintală. *„Ei vor fi ca niște nebuni”*. Dacă veți cerceta însemnătatea cuvântului „nebun”, veți vedea că este „sărit”. De fapt, ei vor înnebuni și vor spune: „Ah, nu-l băgați în seamă pe acel holly-roller lipsit de sens!” *...la vederea Cuvântului, pe care îl voi trimite în mijlocul lor!”*

Vedeți cum se repetă istoria? Ieremia nu ar fi fost de acord cu fariseii, saducheii, irodienii sau cum se mai numeau ei. El a spus doar Cuvântul și Acesta i-a umplut pe toți de mânie împotriva lui. Ce? Fiți atenți!

„Eu am luat potirul din mâna Domnului, și l-am dat să-l bea toate neamurile...”

Ieremia n-a stat acasă, n-a rămas într-un singur loc, ci a dat tuturor neamurilor să bea din el

„...la care mă trimitea Domnul.”

Ieremia a luat Cuvântul Domnului, vinul Cuvântului Său. Vinul este puterea Cuvântului Său. Vinul are putere; este stimulent, are putere în spatele lui.

„Eu am luat Cuvântul Domnului”, a spus Ieremia, „și L-am dovedit. Le-am arătat vinul, puterea care este în El, dar nici n-au vrut să audă.”

Atunci Dumnezeu a zis: „Îi voi trimite pentru șaptezeci de ani în Babilon!” Și așa a făcut. Cel drept a fost dus în robie împreună cu cel nedrept.

Să ne întoarcem la lecția noastră.

Deci, Daniel a citit. Gândiți-vă numai că Daniel a citit aceleași cuvinte pe care le citim și noi în dimineața aceasta. El a citit aceeași Biblie, cu aceeași punctuație, aceleași propoziții, aceleași lucruri pe care, cu ajutorul lui Dumnezeu, le voi citi și eu în următoarele câteva Mesaje, ca să vă arăt că suntem în timpul sfârșitului.

Daniel a luat Cuvântul din Ieremia și s-a dus în Babilon; și acolo a fost profetul uns, a înfăptuit miracole, semne, a putut interpreta limbi necunoscute și a făcut semne și minuni printre ei. El a stat singur, numai el! Amin! El a stat singur.

Ieremia a scris aceste cuvinte cu mulți, mulți ani înainte, dar Daniel, tălmăcind Cuvântul, a spus: „Ei, stați puțin! Noi ne apropiem de sfârșitul timpului, pentru că eu sunt deja aici de șaiszeci și opt de ani, iar profetul Domnului (Amin), fratele meu, adevăratul profet al lui Dumnezeu, care s-a dovedit a fi un profet, a profetit: „*Vor fi șaptezeci de ani!*” O, Doamne, Dumnezeule, aceasta înseamnă că ne apropiem de sfârșitul robiei! Toată generația aceea a murit. Ce vei face acum, Doamne? Tu ai făgăduit că ne vei trimite...” El s-a pus în ordine și a început să se roage.

O, Dumnezeule, dacă a existat vreodată un timp în care ar trebui să ne punem în ordine și să ne rugăm, atunci timpul acela este acum, deoarece ca slujitori adevărați ai Tăi, înțelegem din epistolele apostolilor și din avertizările Duhului Sfânt, că suntem în ultima zi. Duhul Sfânt spune că „*în zilele din urmă, oamenii vor fi încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu, călcători de Cuvânt, acuzatori falși, neînfrânați, disprețuitori ai celor ce sunt buni.*”

Eu înțeleg aceasta din Epistolă.

Înțeleg că în ziua din urmă, vor fi batjocoritori. Înțeleg că în ziua din urmă o națiune se va ridica împotriva altei națiuni. Înțeleg că în ziua din urmă vor fi valuri de indignare. Înțeleg că vor fi arătări înfricoșătoare și misterioase pe cer, cum sunt de exemplu, farfuriile zburătoare, iar inimile oamenilor se vor îngrozi de frică. Va fi învălmășeală și strâmtorare printre oameni. Am citit că în ziua din urmă, toți vor merge în organizații și denominațiuni și vor forma o confederație. Eu înțeleg că în ziua din urmă, femeile își vor tăia părul, vor umbla cu haine scurte, cu pantofi cu tocuri înalte, țacănind pe drum.

Înțeleg că în ziua din urmă moralitatea va fi foarte scăzută; înțeleg că în ziua din urmă predicatorii vor fi păstori mincinoși care vor face compromisuri și nu vor hrăni poporul cu Cuvântul lui Dumnezeu, ci vor merge după crezuri și doctrine. Dar înțeleg că în ziua din urmă va fi un Glas care va striga din pustie, chemând poporul înapoi la Mesajul original, înapoi la lucrurile lui Dumnezeu. Eu înțeleg din Carte, că se vor întâmpla toate aceste lucruri.

Eu înțeleg că în zilele din urmă va veni o foamete. Bisericile vor fi atât de organizate și de „puse la punct”, încât *„va veni o foamete, dar nu numai de pâine și de apă, ci de auzirea Cuvântului adevărat al lui Dumnezeu.*

Oamenii vor umbla de la est la vest și de la sud la nord ca să audă adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu”, dar bisericile vor fi atât de organizate și de strânse, încât nu vor reuși să-L audă. Eu înțeleg aceasta din Cărți. Dar în ziua aceea, o, Dumnezeule, va răsări un Vlăstar din David.

Eu înțeleg că El îl va trimite pe Ilie înainte de a veni ziua aceea la timpul sfârșitului, și el va avea un Mesaj care va întoarce inima copiilor înapoi la părinți, îi va întoarce înapoi la original, astfel încât se vor întoarce și vor porni de la început. Eu înțeleg că aceasta se va întâmpla chiar înainte ca Duhul să părăsească biserica neamurilor și să se întoarcă la iudei.

Eu înțeleg aceasta nu doar din Epistolă, ci din Cuvânt, din Cuvântul scris, unde se spune că Israel se va întoarce în patria sa, și eu pot să-l văd cum merge înăuntru.

Eu înțeleg din scrierile profeților că Israelul va deveni o națiune, și că vor restabili închinarea în Templu. Când se vor întoarce în patria lor, Dumnezeu va merge să Se ocupe din nou de ei. Oh! În zilele din urmă se vor ridica doi profeți în mijlocul lor. Eu înțeleg aceasta. Cum Biserica neamurilor se mută afară, la Israel vor veni doi profeți, Ilie și Moise. Noi vom vedea aceasta când vom ajunge acolo.

Profetul a văzut că timpul era aproape împlinit acolo jos în Babilon. În ordine.

Gabriel apare să descopere nu numai ce a întrebat el, ci să-i spună tot ce a hotărât pentru poporul iudeu până la sfârșit. Amin! El a cerut puțin și a primit totul.

Daniel voia să afle: „Cât va mai dura, Doamne? Va fi acum? Profetul Ieremia, slujitorul Tău, fratele meu, a prorocit acum șaiszeci și opt de ani și a spus că acest popor va sta în robie șaptezeci de ani, iar generația celor bătrâni a trecut.”

Este o generație penticostală veche care s-a ridicat cu patruzeci de ani în urmă, „vechii luptători”, cum erau numiți. Ei s-au organizat, s-au luptat și s-au certat peste tot prin Munții Horeb și Nebo, dar până la urmă au ajuns la râu. El va ridica acum o generație nouă și pe Iosua să-i treacă dincolo. Legea a eșuat; Moise care a adus-o a eșuat și el, dar Iosua i-a trecut dincolo.

Noi știm că organizațiile au eșuat, dar Duhul lui Dumnezeu... Iosua, cuvântul „Iosua” înseamnă „Isus Salvatorul nostru”, pentru că Duhul Sfânt va veni în Biserică. Nu o organizație, ci Duhul Sfânt va intra în mijlocul poporului și O va pregăti să meargă sus, să traverseze Iordanul. Prin citirea Cărții, eu înțeleg că aceasta este ceea ce trebuie să aibă loc, și Dumnezeu știe că aceasta este ceea ce caut acum, ca să pot mângâia poporul Lui și să le spun ce este aproape, atât celor care sunt aici în această dimineață, cât și celor aflați în toată lumea, unde vor

ajunge aceste benzi, pentru că noi suntem la sfârșitul timpului.

El a descoperit tot drumul până la restabilirea completă a Împărăției și a așezării Mileniului. Acela a fost mesajul lui Gavril. El a zis: „Am venit să-ți spun că au fost hotărâte șaptezeci de săptămâni pentru poporului tău. Vor fi șaptezeci de săptămâni până la sfârșitul generației iudaice. Acolo sunt șaptezeci de săptămâni.”

Fiți atenți ce a spus El:

„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale...”

„Cetatea ta.” Nu Babilonul era cetatea lui. Dar care era cetatea lui? Ierusalimul.

Când vom ajunge la cele șase scopuri sau la confirmarea înșesită, noi vom afla ce este cetatea aceea și vom dovedi cine a întemeiat-o și de unde vine ea. Cât va sta așa? Va fi rezidită din nou? În ce timp? O, ce lucruri mari ne-au fost rezervate! În ordine.

„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale cele sfinte, până la încetarea fărădelegilor...”

Fără îndoială că El i-a spus că cei șaptezeci de ani erau aproape terminați. Trecuseră șaiszeci și opt de ani și mai trebuiau doi, și noi știm că prorocia lui Ieremia a fost perfect adevărată, deoarece doi ani mai târziu, ei au ieșit de acolo. Neemia a mers și a luat o poruncă de la împărat și a ridicat zidul Ierusalimului în vremuri de necaz. Ascultați aceasta!

„...până la ispășirea păcatelor...”

„Până la ispășirea păcatelor”. Pentru cine? Pentru iudei. „*Acestea au fost hotărâte pentru poporul tău.*” Nu pentru neamuri, ci „*pentru poporul tău*”, iudeii „*și pentru cetatea ta*”. Nu pentru New York, Boston, Philadelphia, Chicago, Los Angeles, Paris sau Roma, ci „*pentru cetatea ta*”, Ierusalim.

„...*până la încetarea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei, și până la ungerea Celui Preasfânt.*” Fiți atenți!

„*Să știi dar, și să înțelegi, că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului (adică a cetății lui), până la Unsul (Mesia), la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni (din cele șaptezeci)...*”

Așteptați până vom ajunge acolo. O, Doamne! Aceasta este o mare binecuvântare...

El i-a descoperit totul lui Daniel, spunându-i: „Eu nu-ți voi spune numai că cei doi ani se apropie de încheiere și robia voastră se va sfârși.” Noi știm că ei au stat acolo exact șaptezeci de ani și apoi au ieșit exact cum spusese profetul. Daniel a crezut ce spusese profetul acela, așa că el era gata. În ordine.

Astfel, când a venit Gavril la el, i-a zis: „*Am venit să-ți dezvălui tot ce se va întâmpla, tot drumul până la pustiire.*” Vedeți? Priviți.

„...*și va veni unul care pustiește, până la sfârșit...*”

„Sfârșit” înseamnă „sfârșitul tuturor lucrurilor.”

„Am să-ți arăt ce se va întâmpla.”

Acum ascultați. Rețineți-o! *„Daniele, eu am fost trimis la tine, pentru că ești preaiubit în cer. Ți-am auzit rugăciunea și am venit jos ca să-ți spun tot ce a fost hotărât pentru iudei și pentru Ierusalim, chiar de acum până sfârșitul împlinirii tuturor lucrurilor.”*

Înțelegeți, clasă? Dacă putem înțelege ce sunt aceste șaptezeci de săptămâni, atunci vom ști când este sfârșitul. O, Doamne! Dumnezeu, ajută-ne să știm. Undeva în aceste pagini, ni se spune totul exact, de la timpul acela până în acest timp, până la încheiere, și nu va întârzia nici un minut.

Cum marele Cuvânt al lui Dumnezeu... Când Dumnezeu a făcut pământul și l-a așezat pe orbită. Eu am predicat duminică seara că acolo nimic nu dă greș. Păi, această lume se învâрте atât de perfect încât ei pot să vă spună exact locul prin care vor trece soarele și luna, de azi în douăzeci de ani, și minutul exact. Eu n-aș putea să spun aceasta după nici un ceas din lume, deoarece cele mai bune ceasuri pe care le avem, rămân în urmă sau o iau înainte cu două sau trei minute pe lună. Noi nu putem face nimic perfect, pentru că Unul singur este perfect, iar Acela este Dumnezeu. Și Dumnezeu și Cuvântul Său este Același, deci Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit.

Astfel, dacă putem afla aceste zile, vom afla exact când va fi sfârșitul. Înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin”). *„Aceasta-i hotărât până la capăt.”*

„...asupra poporului tău și asupra cetății tale cele sfinte”, care este Ierusalimul. (v. 24). Isus S-a referit la aceasta în Matei 24.

Fratele Collins, nu știu dacă este prezent în dimineața aceasta aici, mi-a pus aseară o întrebare (Presupun că este în ordine să spun aceasta, frate Collins) despre *„Urâciunea care face pustiire.”* Vedeți, ce înseamnă aceasta?

Isus a vorbit despre ea în Matei 25.15. Am s-o iau foarte repede ca să puteți vedea

că El vorbește aici despre același lucru, făcând aluzie la Daniel. Deci, Matei 24.25, pentru cei care vă notați. Aș vrea ca fiecare dintre voi să-și aducă creioane și hârtie, în special diseară și duminica viitoare... dacă nu aveți o bandă. Matei 24.15:

„De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel...”

Gândiți-vă la faptul că el spusese aceasta cu patru sute optzeci și șase de ani înainte.

„...așezată în locul sfânt...”

Uitați-vă în Biblie, pentru că ceea ce urmează este în paranteză: *(cine citește să înțeleagă).*

Aici, El le vorbește iudeilor care voiau să știe

„Ce se va întâmpla cu acest Templu? Când va fi distrus? Când va fi zidit iarăși? Când va veni vremea să nu mai rămână aici piatră pe piatră? Cât timp va mai dura?”

Și Domnul le-a răspuns: *„Când veți vedea „urâciunea pustiirii” așezată...”* apoi a adăugat: *„cine citește să înțeleagă.”*

Acesta este motivul pentru care ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea o descoperire desăvârșită, ca să nu mai fie nici o umbră de îndoială, pentru că noi trebuie să stăm pe „Așa vorbește Domnul”, și nu pe propria noastră interpretare. Astfel, eu o las chiar acolo până când înțeleg.

Lui Daniel i-a descoperit toate lucrurile, acea „urâciune.”

Amintiți-vă că aceasta are un înțeles compus, ca „*Am chemat pe fiul Meu din Egipt.*” Așa cum a fost chemat afară Israel; așa a fost chemat afară Isus, Fiul Lui. Aceasta se va împlini la fel de sigur, cum este sigur că eu stau aici, dar El a făcut-o în așa fel încât să fie ascunsă de biserică. Oh, când vom ajunge acolo jos, la acele înțelesuri înșesite care au fost ascunse de biserică; astfel ca Biserica să vegheze în fiecare minut, fără să știe când vine El. Dar acum epoca Bisericii este pe sfârșite și astfel este gata pentru Venire.

Aceasta este una din cele mai importante Scripturi din Carte. Ce face Ea? Vorbește despre sfârșitul națiunii iudaice, a poporului iudeu. Această Scriptură, cele șaptezeci de săptămâni, descoperă și spun exact din timpul când a început Daniel acolo, până la sfârșitul împlinirii, fiind unul din cele mai mărețe cronometre. Câți m-ați auzit spunând: „Dacă vreți să știți ce zi din săptămână este, priviți la calendar. Dacă vreți să știți în ce timp trăim, priviți la Iudei”? Așa este. Acolo este calendarul lui Dumnezeu, luat chiar de aici, și orice teolog, oricine studiază Biblia, vă va spune că iudeii sunt cronometrul.

Aceasta nu are nimic a face cu neamurile. Cele șapte Peciți, cele șapte urgii, cele șapte plăgi, cele șapte Trâmbițe, nu au nici o legătură cu neamurile. Biserica dintre neamuri va fi în slavă în vremea aceea, așa că aceste evenimente nu au nici o legătură cu noi, Biserica neamurilor, ci se referă la poporul Israel. „...*poporul tău și Ierusalimul*”, și ne dezvăluie faptul că Dumnezeu lucrează cu iudeii numai când ei sunt în patria lor. Aleluia! Cred că acolo este atins miezul problemei, chiar acolo.

Oamenii spun că aceste lucruri se referă la Israelul din vremea lui Daniel. Un mare învățat... știu că unii dintre urmașii lui stau aici și nu-i voi spune numele, dar acela este motivul pentru care au deviat de la adevăr.

Știți ce au făcut Mileritiții înainte de a deveni Adventiști de ziua a șaptea? În anul 1919 și-au luat „aripile” lor, (voi ați văzut aceasta în ziarul Courier), și s-au urcat

pe munte ca să zboare în dimineața aceea, deoarece spuneau că atunci se încheie cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel. Mai târziu, prin doamna Ellen White, care a fost prorocița lor, ei și-au schimbat numele în „Adventiști de ziua a șaptea”, iar acum și-au luat numele de „Glasul profeției”. Vedeți? Trei nume diferite pentru același cult.

Dar ei au fost greșiți pentru că au încercat să aplice aceste șaptezeci de săptămâni atât la iudei, cât și la neamuri, deși Domnul i-a zis lui Daniel: *„Este pentru poporul tău.”* Dumnezeu n-a lucrat niciodată cu iudeii în afara Palestinei. Când Mesia a fost stârpit la șaiszeci și două de săptămâni (nu pentru Sine Însuși, ci pentru noi), Israelul a fost risipit și nu s-a mai întors în patria lui decât acum, în ultimii câțiva ani. Deci, acolo timpul nu a fost socotit pentru epoca bisericii, înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin”).

Așadar, nu putea să fie vorba de anul 1919. Eu vă pot arăta ca în anul 1919 s-a întâmplat ceva, dar aceea a fost când acel Înger, mesajul Îngerului al treilea a lovit și urgia a mers înainte. Exact. Aceasta s-a întâmplat când războiul (primul război mondial) s-a oprit în mod misterios. Noi vom vedea aceasta când vom ajunge la capitolul șapte din Apocalipsa. Voi m-ați auzit predicând adesea despre îngerul care a spus: *„Țineți cele patru vânturi ale pământului până când vor fi pecetluiți iudeii, slujitorii.”* Ei au așteptat până când a trecut epoca neamurilor.

Apoi, El vine înăuntru și îi pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii de iudei; primesc Duhul Sfânt. Aceștia sunt cei o sută patruzeci și patru de mii pecetluiți în Apocalipsa 7. Voi ați citit-o.

„Și am văzut o mare mulțime în cer (Ioan i-a văzut), din orice neam, din orice norod, și din orice limbă;

ei stăteau în picioare înaintea lui Dumnezeu, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini, cântând: „Aleluia! Amin. A Dumnezeului nostru să fie slava, înțelepciunea, cinstea, puterea și tăria în vecii vecilor! Amin.” (Apocalipsa 7.9,12).

Ioan nu a putut să înțeleagă atunci, dar a privit înapoi și a văzut muntele Sion (Glorie!), iar pe el stăteau cei o sută patruzeci și patru de mii de iudei care nu s-au întinat cu femeii. Iudei! Femeii, biserică. Ei nu s-au atașat de organizații, luterani, metodiști, bapțiști și prezbitereni, ci au fost de la început iudei adevărați și au avut Templul lor acolo, închinându-se pe Muntele Sion. Aceștia sunt cei o sută patruzeci și patru de mii și aceasta se întâmplă după ce Biserica este deja în glorie. Vedeți?

Domnul Smith a fost greșit în această problemă, trebuia să fie. Cum veți aplica aceasta în anul 1919 și să-i luați afară pe cei o sută patruzeci și patru de mii? Atunci sunteți din nou înapoi la Russel. Vedeți? Atunci sunteți înapoi la doctrina lui Russel care spune că „Isus a venit în anul 1914, că în anul 1919 El și-a luat Biserica, iar acum călătorește într-un trup tainic în jurul pământului, ridică... merge la mormântul bunicii și al bunicului și-i învie pe toți cei care au fost russeliți.” Fără sens! Aceasta nu are nici un înțeles în Cuvânt, nu poate sta în picioare. Nu, domnule. Aceasta nu merge. Dar Dumnezeu are Adevărul. El este Cel care poate să-L descopere, să-L pună acolo și să ni-L arate exact. Vedeți? Și cred că El o va face. Eu nu îl știu, vă spun adevărul. Eu nu știu, dar cred că El o va face.

Deci, vreau să țineți minte că Dumnezeu nu a lucrat niciodată cu iudeii în afara țării lor.

Acesta este motivul pentru care am vorbit cu acest frate care spune că vrea să meargă la Israel și i-am spus, stai departe de Israel! Depărtați-vă de el toți cei care vorbiți despre convertirea Iudeilor. Înainte ca acest Mesaj să se termine, veți vedea că aceasta este „Așa vorbește Domnul”, prin Cuvântul și prin Duhul. Israel va fi convertit, întreaga națiune, într-o noapte, pentru că așa spune Biblia. Dar Evanghelia nici măcar nu este la ei. Există câțiva renegați care sunt afară, și așa mai departe în felul acela, dar vin înăuntru; care sunt înafara trupului principal al Iudeilor, dar vin înăuntru și sunt salvați. Acesta-i adevărul. Eu cred aceasta din toată inima mea.

Dar amintiți-vă, cât timp Israelul este în afara patriei lor, nu pot fi salvați. Acum ei se întorc și vor fi salvați, întreaga națiune, într-o singură zi. Aceasta o spune Biblia.

O zi; și El va aduce, complet, tot Israelul înapoi la Dumnezeu. Într-una din aceste zile, acolo va fi un lucru atât de puternic încât va atinge Israelul, va zgudui întreaga națiune. Chiar și profetul a strigat: „*Tu ai făcut aceasta într-o zi.*” Într-o zi, ei îl vor vedea și acolo va fi un lucru puternic.

Părerea mea este că aceasta o va face un profet puternic care se va ridica, va sta înaintea lui Israel și le va dovedi că acel Mesia trăiește încă, Mesia pe care L-au respins ei...

Acum ei citesc Biblia aceea mică, Biblia lui Israel. O citesc din spate în față, știți cum este scrisă limba ebraică. Lewi Pethrus le-a trimis un milion de Biblii și ei au spus: „Dacă acest Isus...” Aceștia erau iudeii care au fost aduși jos din Iran și care nu au auzit niciodată de Mesia. Când s-au pregătit să vină înapoi în patria lor, păi, nici nu au vrut să se urce în avioanele acelea. Ei încă arau cu pluguri vechi. Voi puteți citi aceasta în revista Look și în Times... Vedeți? Ei nu au vrut să se urce în avioane, iar atunci s-a ridicat acel rabin bătrân și le-a spus: „Amintiți-vă că prorocul nostru a spus că ne vom întoarce acasă pe aripi de vultur.”

Națiunile se sfarmă, Israel se trezește;

Semnele prezise de Biblie:

Zilele neamurilor sunt numărate,

cu groază împovărate,

Întoarceți-vă, o, risipiților, la ai voștri.

Mai bine să vă treziți acum! Voi ați auzit, ați auzit și ați auzit, dar într-una din

aceste zile veți auzi pentru ultima dată. Israel se reîntoarce în patria lui, iar în ziua când Dumnezeu hotărăște ca Israelul să fie o națiune, nu va mai fi salvat nimeni care nu este iudeu.

Eu voi dovedi aceasta prin aceste șaptezeci de săptămâni, dacă pot găsi acele zile. Voi aduce calendarele astronomice, calendarul Iulian, calendarul roman și toate celelalte, pentru că undeva există ceva. Dumnezeu știe totul despre aceasta și este în stare să o descopere. Vedeți? Eu știu că în calendarul Iulian sunt trei sute șaizeci și cinci de zile și un sfert de zi, într-un an. Oh, ei sunt încurcați, dar undeva există Adevărul.

Eu văd atât de multe biserici, atât de multe organizații, atât de mulți oameni care merg și se închină la aceasta și aceea și cealaltă, și care strigă: „Ave Maria!” Dar undeva trebuie să fie și Adevărul. Undeva trebuie să existe un Dumnezeu adevărat. Undeva trebuie să existe un Mesaj. Eu văd cum se ridică profeți falși care spun că au darul deosebirii și se petrec tot felul de lucruri, dar știu că trebuie să fie și un lucru real după care s-a făcut acel fals.

Văd oameni care merg din fire, strigă și se agită, dar afară trăiesc o altă viață. Însă pe undeva trebuie să fie și un Duh Sfânt adevărat. Eu văd oameni care fac fapte religioase și așa mai departe, și încearcă să fie evlavioși, și știu că undeva trebuie să fie și un Dumnezeu adevărat; știu că pe undeva există un Duh adevărat, pentru că există un fățarnic vechi și mincinos care L-a imitat. Trebuie să fie ceva adevărat, un om, un popor, o Biserică, un Dumnezeu. Undeva trebuie să existe ceva adevărat, după care s-au făcut toate aceste copii. Undeva există ceva adevărat.

I-am spus acestei biserici despre darurile voastre. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Ascultați darurile voastre; țineți-le în Biblie. Nu luați un înlocuitor când cerurile sunt pline de cele adevărate. Să le păstrăm pe cele adevărate. Să le luăm pe cele adevărate sau să nu le avem deloc. Amin.

Ca încheiere, Dumnezeu lucrează cu Israelul numai când el este în patria lui. Ce s-a

Întâmplat când Avraam și-a părăsit patria și s-a dus jos în Egipt? El s-a depărtat de voia lui Dumnezeu și nu a fost binecuvântat până când s-a întors înapoi în patrie. Dumnezeu nu a mai lucrat cu el, nu i-a dat nici o viziune și nimic altceva, până când nu s-a întors înapoi în patrie.

Uitați-vă la Israel când au fost trimiși jos în Egipt; timp de patru sute de ani nu s-a întâmplat nimic, nici o minune, nici un semn, nu s-a consemnat nimic în istoria Cărții. Același nouăzeci și nouă la sută vechi: mergi la biserică, jertfește mielul, spune un „Ave Maria” sau orice a fost, a mers înapoi, iar anul următor era același lucru. Preoții se certau și spuneau: „Rabi Așa și așa! Noi vom merge la rabinul Așa și așa pentru că are o școală mai bună și știe mai multe despre egipteni”, dar primul lucru pe care trebuie să-l știți este că între ei și egipteni nu era nici o diferență.

Același lucru s-a întâmplat cu biserica. Noi toți am mers să fim metodiști, baptiști sau prezbiterieni. „Noi avem o diplomă de Hartford! Noi avem o diplomă de Wheaton! Noi avem o diplomă din altă parte, la Bob Jones! Noi avem un licențiat în Arte! Noi avem un D.D., LL.D., sau altceva!” La ce s-a ajuns cu aceasta? La o grămadă de nonsens, la fel cum s-a întâmplat cu Israelul în Egipt. Și Dumnezeu nu s-a ocupat niciodată cu Israelul până când nu a venit în patria lui.

Ascultați-mă! Așa vorbește Domnul, Dumnezeu nu va lucra cu Biserica Lui până când Ea nu vine înapoi în Patrie, în Mesajul din ceasul acesta. Veniți înapoi la original! Depărtați-vă de părerile voastre metodiste, baptiste, prezbiteriene, pentecostale, unitariene, trinitariene, adunarea lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, nazarinene, sfinții pelerini, de toate aceste mișcări anticreștine! Îmi dau seama că aceasta lovește lumea, dar totul este greșit; totul este de la diavolul. Oh, vai! În fiecare dintre aceste mișcări există oameni evlavioși, dar organizația în sine, nu este de la Dumnezeu, și Dumnezeu nu o va binecuvânta. El nu a făcut-o niciodată.

Eu provoc orice istoric care va auzi această bandă, să-mi scrie și să-mi spună care biserică s-a organizat și n-a fost pusă la o parte de Dumnezeu, ci a lucrat mai

departe cu ea? Spuneți-mi când i-a ridicat El din nou pe luterani, pe metodiști, pe pentecostali, etc? Niciodată! Organizația aceea a zăcut acolo, s-a stricat și a putrezit. Dumnezeu a scos câte un om de aici, un om de acolo și a încercat să-i îndrepte înapoi, spre Patrie. Dar aceștia au fost atât de slabi și de amețiți cu vreun fel de diplomă, încât și-au făcut o altă organizație, făcând din ea un copil al iadului de două ori mai rea decât cea din care a ieșit.

Dar, desigur, leHoVaH are undeva un bărbat pe care poate să-și pună mâinile, care nu va face compromisuri cu aceste organizații neevlavioase, și îi va duce pe oameni înapoi la Stânca Hristos Isus, înapoi la cincizecimea originală și la Duh Sfânt original, cu semne originale și minuni originale. Cu siguranță El are pe undeva unul, care nu se va prăbuși sub nici un fel de presiuni, nu va fugi, nu va cădea și nu va renunța, ci va sta tare.

Dumnezeu nu-l binecuvântează pe Israel până când nu va ajunge în patria lui și Dumnezeu nu te va binecuvânta nici pe tine ca metodist, baptist, prezbiterian, catolic, ca pelerin al sfințeniei, nazarinean, „Biserica lui Hristos” sau ca organizație pentecostală. El nu te va binecuvânta niciodată așa, de aceea, vino înapoi în Țară, la început, la experiența Cincizecimii, când puterea Dumnezeului celui viu a schimbat miile acelea de oameni, și a pus în inimile lor Focul lui Dumnezeu. Ei au avut originalul, nu imitații, nu ceva telepatie inventată, nu batjocură și nu s-au luat la întrecere așa cum facem noi în America. „Cine poate avea cel mai mare cort?” sau: „Cine are cel mai mare număr de ascultători?” Ce contează aceasta în fața lui Dumnezeu? Dumnezeu vrea oameni cinstiți și cu inima sinceră, nu gloate mari. Dar noi toți avem în desfășurare o întrecere. Ce rușine! Să vedem dacă putem adăuga cu o mie mai mulți la organizația noastră. Este o rușine! El ne vrea înapoi la Adevăr, înapoi la Duhul, înapoi la Lumina corectă, înapoi la o cale înaltă în Hristos, înapoi la Adevăr. Cum ar fi posibil ca El să ne binecuvânteze în felul cum mergem? NU o poate face.

El nu l-a binecuvântat pe Israel până când nu au venit înapoi în țara promisă; iar când au ajuns înapoi, au început să se întâmple semne și minuni. El a trimis chiar în mijlocul lor un bărbat care se numea Moise. Cu ce a coborât el la ei? Cu o teologie lustruită? A mers cu o licență în arte sau cu un LL.D., sau Ph.D.? Nu! El a

mers cu puterea lui IaHVeH și cu un mesaj: „leșiți din țara aceasta și întoarceți-vă în patria voastră! Întoarceți-vă, o, risipiților, la ai voștri!” Amin!

Timp de aproape două mii de ani, iudeii au fost afară din patria lor, risipiți în cele patru vânturi ale pământului. Dacă ar fi trebuit să mergem în amănunt, Mesajul acesta ar fi putut dura săptămâni. Noi putem urmări Israelul de la început și să arătăm când a fost risipit de către Imperiul Roman pentru că L-au respins pe Mesia; cum au fost împrăștiați în fiecare națiune de sub cer.

Să mergem înapoi la Iacov, Israel, înapoi în Geneza 44 și 45, și să vedem cum i-a binecuvântat el pe patriarhi și le-a spus exact unde va fi poziția lor în zilele din urmă. Eu pot să vă arăt exact că fiecare seminție a lui Israel este exact în națiunile în care s-a spus că va fi. Aici suntem noi astăzi.

Iudeul pe care-l cunoaștem noi, nu este adevăratul iudeu. Iudeul adevărat este cel care nu s-a întinat niciodată cu lucrurile lumii, care nu a mers și nu s-a atașat la alte biserici. Aceștia sunt cei care se întorc și trăiesc pe coastele dealurilor cu pâine și brânză și nu sunt primiți în orașul vechi. Ei au trebuit să-și zidească un oraș pe partea aceasta, într-o țară a nimănui, cu mitralierele îndreptate spre ei din ambele părți. Dar iată că smochinul a început să înmugurească. Amin și Amin! Timpul este aproape!

Ismael și Isaac stau acolo și se ceartă încă pentru țară, dar ea aparține lui Israel. Dacă se întâmplă să mergi în Ierusalimul nou, ei nu te vor lăsa să mergi în orașul vechi. Trebuie să mergi mai întâi dincolo și să-i lași pe arabi să-ți explice totul, și abia după aceea poți merge în partea cealaltă. Aceia sunt copiii lui Ismael, dar așteptați, pentru că va veni un timp când copiii lui Dumnezeu vor prelua întregul oraș. Așa este. Ierusalimul va fi rezidit din nou și jertfa zilnică va fi reluată.

Antihristul va face un legământ pentru acea ultimă săptămână, dar la mijlocul ei, el va rupe acel legământ și îi va schimba pe toți în catolici. Urâciunea se va răspândi peste tot, în felul acela, și atunci va veni sfârșitul.

Priviți, „șaptezeci de săptămâni.” Da, ei au fost departe de patria lor aproape două mii de ani, dar acum au fost împinși înapoi. A fost ca atunci când a fost împietrită inima lui Faraon. El a trebuit să împietrească inima lui Hitler și milioane dintre ei au murit. Priviți la acest Eichmann, care s-a făcut vinovat de uciderea a șase milioane de iudei. Șase milioane din ei, suflete umane, bebeluși, copii, adulți, toți dați la moarte de Eichmann, de un om. Uitați-vă la Rusia, cum i-a alungat și ea de acolo. Ei i-au alungat de pretutindeni și au fost o națiune disprețuită și au fost o națiune urâtă de toți din pricina dorinței de a pune mâna pe averile lor. Dar acea minoritate, care a mai rămas, se întoarce acum în Palestina. Amin, fraților! Când îi vedeți că încep să vină în patria lor, bucurați-vă!

Ei sunt deja destui acolo încât să facă acei o sută patruzeci și patru de mii. Și ce se va întâmpla atunci? Ei îl vor cunoaște pe Iosif al lor. Să nu vă îngrijorați, fiindcă ei toți așteaptă să se întâmple aceasta. Da, domnule.

Națiunile i-au declarat națiune în anul 1946, iar dacă acest lucru s-a întâmplat deja, înseamnă că suntem aproape de sfârșit, Biserica neamurilor s-a dus. Deci, Dumnezeu poate spune oricând: „Israel este poporul Meu”, iar când se întâmplă aceasta, neamurile sunt terminate.

Isus a spus în Matei 21 că „*Ei vor călca*”, „*Urâciunea care face pustiire; ei vor călca zidurile Ierusalimului până când se termină vremea neamurilor.*” Când aceea este terminată, iudeii se vor întoarce în Ierusalim, să restabilească Templul și închinarea Templului. Noi vom lua toate acestea în Mesajele următoare, iar înainte de a încheia, voi citi cele șase scopuri ale celor șaptezeci de săptămâni, pentru că este timpul să mergem acasă, ca să revenim deseară la ora șapte.

Dacă vreți să vă notați, este Daniel 9.24:

-să termine fărădelegea;

- să pună capăt păcatului;

- să facă ispășire pentru nelegiuire;

- să aducă neprihănirea veșnică;

- să pecetluiască viziunea și profeția;

- să-L unghă pe Cel Preasfânt.

Despre aceasta vom vorbi deseară, pentru că Domnul o va aduce la împlinire!

Dați-mi voie să mai repet o dată, ca să înțelegeți:

Deci, primul motiv, „să termine fărădelegea”; al doilea, „să pună capăt fărădelegii”; al treilea, „să pună capăt păcatului”; al patrulea, „să facă ispășire pentru nelegiuire”; al cincilea, „să pecetluiască viziunea și profeția”; al șaselea, „să-L unghă pe Cel Preasfânt”.

Acum, lăsați-mă să le citesc și din Biblie. Este versetul 24:

„Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte asupra poporului tău (iudeii) și asupra cetății tale sfinte (Ierusalimul), să înceteze fărădelegea (1), să pună capăt păcatului (2), să facă ispășire pentru nelegiuire (3), să aducă înăuntru neprihănirea veșnică (4), să pecetluiască viziunea și profeția (5) și să-L unghă pe Cel Preasfânt (6).”

Acesta este motivul pentru care a venit El, ca să-i spună ce se va întâmpla și că după aceea va fi sfârșitul.

Deseară vom vedea ce înseamnă aceste lucruri și cât de aproape suntem de ele, iar duminica viitoare le vom aduce înăuntru și vom plasa aceste elemente de timp exact unde stăm noi. Eu Îl iubesc.

Israel întorcându-se înapoi în patria lui. Lăsați-mă să vă spun aceasta acum, în timp ce... presupun că nu se înregistrează... Chiar în ceasul când Israel a devenit națiune... Eu am crezut întotdeauna că înainte să mor, voi avea o parte să aduc Israelul înapoi la Domnul, deoarece, când Israelul a fost declarat pentru prima dată națiune, prin Carta Pan Americană, după două mii de ani în care au fost risipiți și nu au fost un popor, deci, la aceeași oră, a venit la mine Îngerul Domnului și m-a trimis să vestesc Evanghelia, în 07 mai 1946.

Un alt lucru care mă face să cred aceasta, este „*întoarcerea inimilor copiilor la părinți și întoarcerea inimii părinților la copii*”, Mesajul. Citiți aceasta în Maleahi 4, (nu 3), ci capitolul 4.

Și încă un lucru. Când eram în drum spre Palestina împreună cu Billy, fiul meu și cu fratele Ern Baxter, după ce am întâlnit iudeii la fratele Arganbright, și ei au văzut adunarea, Lewi Pethrus le-a trimis Bibliile și a zis: „Acești iudei vin și spun: „Dacă vei chema un grup de conducători ai lui Israel – nu pe acești rabini moderni cu toate ceremoniile lor – ci îi vei chema pe adevărații conducători israeliți împreună, ei vor primi Cuvântul, deoarece noi am citit în Noul Testament și știm, ca și femeia din Samaria, că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri. Noi știm că Moise a spus că Mesia al nostru va fi un Profet. Dacă poți să le spui și să le dovedești cu Biblia (ceea ce vom face noi diseară), că ei au trebuit să fie orbiți și inimile lor împietrite, ca să aibă intrare și neamurile, ca să fie și pentru neamuri o vreme de împăcare; dacă le dovedești că inimile lor au fost împietrite ca în vremea lui Iosif, iar apoi să-i chemi din sală prin inspirația Duhului, așa cum faci cu acești ne-iudei, ei vor crede, deoarece ei spun că dacă acest Isus este Mesia, și cuvintele voastre sunt adevărate, atunci El nu este mort, ci trăiește. Și dacă este viu, El a

făgădui că va fi în slujitorii Lui, în ucenicii Lui. Și dacă Îl putem vedea făcând semnul profetului, atunci vom crede că El este Mesia.”

Ce lucru perfect! Ce va face aceasta? O națiune întreagă va fi născută într-o singură zi, prin conducătorii ei. Ei ar spune cu toții: „Știm că este așa.” Și când acel rabin spune aceasta, aceea o stabilește. O națiune va fi născută într-o zi, Israel se va naște într-o singură zi.

Eram în drum spre Palestina și stăteam la Cairo, Egipt, cu biletul în mână, și mai erau cincisprezece sau douăzeci de minute până la îmbarcare. M-am dus să văd o piesă din abanos cu un elefanțel din fildeș, pe care voiam să i-o trimit unui prieten de-al meu, doctorului Sam Adair. În timp ce o priveam, ceva îmi spunea: „Încă n-a sosit timpul! Nu te duce în Palestina.”

M-am gândit: „Acestea sunt gândurile mele.” Și am mers mai departe.

Dar Ceva mi-a spus din nou: „Încă n-a sosit ceasul.” Atunci am ieșit, m-am dus în spatele hangarului, mi-am ridicat capul spre Dumnezeu și am spus: „Doamne, Tu ai fost Cel care mi-a vorbit?”

Și El mi-a spus: „Încă nu a sosit ceasul. Nu te duce în Palestina, pentru că nu acesta este timpul.” Atunci m-am dus și mi-am schimbat biletul, apoi am plecat la Roma și de acolo la Lisabona, Portugalia, iar apoi în Statele Unite.

Încă nu sosise ceasul. Potirul nelegiuirilor neamurilor nu a fost încă umplut, dar într-o zi se va umple, iar Dumnezeu va trimite acolo un profet care le va dovedi Adevărul. Oricine ar fi el, eu cred că Dumnezeu îl va ridica repede. Eu cred că el trebuie să vină. Acesta este motivul pentru care studiem aceste lucruri, fiindcă suntem atât de aproape.

Țineți minte că în momentul când evreii Îl primesc pe Hristos, Biserica neamurilor este plecată. Atunci, peste neamuri se revarsă plăgile, Necazul.

Cum pot oamenii, marii învățători să se uite în această Biblie și să spună că Biserica va trece prin perioada Necazului, când nu este nici măcar un singur verset care să spună aceasta! Ei nu au nici un verset pentru aceasta.

Nu demult, un om mi-a spus: „Oh, sora McPherson a învățat că Biserica va merge în necaz, iar noi vom fi lumini strălucitoare în vremea aceea.” Atunci va străluci Israelul, nu neamurile, pentru că Biserica neamurilor s-a dus deja; Ea nu trebuie să treacă prin nici un Necaz. În Apocalipsa 12 scrie că *„Balaurul a aruncat apă din gura lui și a făcut război cu rămășița”*, fecioara adormită, pentru că Biserica adevărată s-a dus; Ea este deja la Cina Nunții care se va desfășura în ultima săptămână. Aceasta este când se așază înăuntru Necazul, când se vor ridica lăcustele și persecuția împotriva bisericilor rămase. Apoi, Mireasa vine înapoi împreună cu Mirele Ei, în Apocalipsa 19. Aleluia! Împăratul împăraților și Domnul domnilor, îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge, va veni însoțit de oștile cerești care vor călări cai albi. Acolo vine Ea ca să-Și ocupe locul pentru Mileniu. Amin! Oh!

/: Binecuvântat să fie Numele,

Oh, binecuvântat să fie Numele.

/: Binecuvântat să fie Numele Domnului:/

/: Isus este Numele,

O, Isus este Numele,

Isus este Numele Domnului:/

/: Preamăriți Numele Lui,

Oh, preamăriți Numele Lui,

Preamăriți Numele Domnului:/

Cum o faceți? Prin viața voastră. Trăind astfel încât oamenii să poată spune: „Iată un slujitor al lui Hristos.” Da, așa preamăriți Numele Domnului. Oh, nu-L iubiți voi? (Adunarea spune: „Amin!”). Oh, vai! Acum cântecelul nostru:

Demult, într-o iesle,

Eu știu că este adevărat,

S-a născut un Copilaș

Să salveze oamenii din păcat.

Ioan L-a văzut pe mal,

Un Miel pentru totdeauna

Mielul cu cele șapte Peceti, singurul din cer și de pe pământ care a fost vrednic să le rupă.

Demult, într-o iesle,

Eu știu că este adevărat,

S-a născut un Copilaș

Să salveze oamenii din păcat.

Ioan L-a văzut pe mal,

Un Miel pentru totdeauna

Oh, binecuvântat să fie Numele Domnului!

/:Binecuvântat să fie Numele,

Oh, binecuvântat să fie Numele,

Binecuvântat să fie Numele Domnului:/

Mie îmi place să mă închin. Vouă nu? („Amin”). Noi nu venim la biserică numai ca să ascultăm o predică; aceea merge cu aceasta, ci noi venim aici ca să ne închinăm, să ne închinăm în Duh și în Adevăr. Voi ați auzit Adevărul; Acela-i Cuvântul. Înțelegeți? Acum, „a vă închina” înseamnă „a vă exprima Lui”. Înțelegeți?

„Oh, Îl iubesc pe Omul din Galileea”. Dă-ne tonul pentru acest cântec. Îl știi, Teddy? Am uitat cum începe... Să vedem.

Oh, Îl iubesc pe Omul /: din Galileea:/

Pentru că a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele,

Și a pus Duhul Sfânt înăuntru.

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ pe Omul din Galileea.

Vameșul s-a dus într-o zi la Templu să se roage.

El striga: „O, Doamne, îndură-Te de mine!”

El a fost iertat de fiecare păcat,

Și o pace adâncă a pus înăuntru.

El a zis: „Veniți să-L vedeți pe Omul din Galileea!”

Oh, Îl iubesc pe Omul /: din Galileea:/

Pentru că a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele,

Și a pus Duhul Sfânt înăuntru.

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ pe Omul din Galileea.

Pe olog l-a făcut să meargă,

Pe mut l-a făcut să vorbească,

Puterea aceea a fost vorbită cu dragoste pe mare,

Pe orb l-a făcut să vadă.

Și știu că aceasta putea fi numai

Puterea Omului din Galileea.

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ din Galileea:/

Pentru că a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele,

Și a pus Duhul Sfânt înăuntru.

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ pe Omul din Galileea.

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ din Galileea:/

Pentru că a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele,

Și a pus Duhul Sfânt înăuntru.

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ pe Omul din Galileea.

Ascultați acum:

Femeii de la fântână, El i-a spus toate păcatele. Atunci ea avusese cinci bărbați
(Doar El a putut să-i spună aceasta.)

Ea a fost iertată de fiecare păcat,

Și pacea adâncă a venit înăuntru;

Atunci ea a strigat:

„Veniți să-L vedeți pe Omul din Galileea!”

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ din Galileea:/

Pentru că a făcut atât de mult pentru mine.

El mi-a iertat toate păcatele,

Și a pus Duhul Sfânt înăuntru.

Oh, /: Îl iubesc pe Omul:/ pe Omul din Galileea.

Eu îl iubesc, voi nu? (Adunarea spune: „Amin!”). Din toată inima mea. Voi nu? („Amin”). Nu este El minunat? („Amin”).

Oh, /: Minunat:/ este Isus! (Ce este El?)

Sfetnic, Domn al păcii, Dumnezeu tare este El;,

Oh, m-a salvat, m-a scăpat de păcat și de rușine.

Minunat este Răscumpărătorul meu,

Laudă Numelui Lui!

Hai deți să ne plecăm acum capetele și să ne gândim la aceasta.

Odată eram pierdut, dar acum sunt găsit,

Sunt scăpat de condamnare

(Națiunile se sfarmă; nu contează)

Isus ne dă libertate și o salvare deplină;

El mă salvează, El m-a scăpat de păcat și rușine.

Minunat este Răscumpărătorul meu,

Laudă Numelui Lui!

Oh, minunat, minunat, Isus îmi este,

Sfetnic, Prinț al păcii, Dumnezeu puternic este El;

M-a scăpat de păcat și de rușine.

Minunat este Răscumpărătorul meu,

Laudă Numelui Lui!

Oh, gândiți-vă la aceasta!

Odată eram pierdut, dar acum sunt găsit,

Sunt scăpat de condamnare

Isus ne dă libertate și o salvare deplină;

El mă salvează, El m-a scăpat de păcat și rușine.

Minunat este Răscumpărătorul meu,

Laudă Numelui Lui!

Acum împreună:

Oh, minunat, minunat, Isus îmi este,

Sfetnic, Prinț al păcii, Dumnezeu puternic este El;

M-a scăpat de păcat și de rușine.

Minunat este Răscumpărătorul meu,

Laudă Numelui Lui!

Oh, cum Îl iubesc pe Isus (Glorie!)

Oh, cum Îl iubesc...

Sunt atât de bucuros că sunt salvat! Atât de bucuros că aștept venirea Lui!

Oh, cum Îl iubesc pe Isus,

Căci El m-a iubit întâi.

Ridicați mâinile dacă simțiți aceasta.

/: Nu-L voi părăsi niciodată:/

Căci El m-a iubit întâi.

Îl iubiți? (Adunarea spune: „Da”). Atunci trebuie să vă iubiți și unul pe celălalt, pentru că dacă nu-i iubiți pe cei pe care îi vedeți, cum puteți să Îl iubiți pe Cel pe care nu L-ați văzut niciodată?

Haideți să dăm mâna unii cu alții și să cântăm:

O, cum Îl iubesc pe Isus,

Căci El m-a iubit întâi.

(Ridicați mâinile spre El.)

/: Nu-L voi părăsi niciodată:/

Căci El m-a iubit întâi.

Gândiți-vă că El ne-a făcut cunoscută acea descoperire mare. Nu-i așa că-L iubim? (Adunarea spune: „Amin!”). Nu este El minunat? („Amin”). Cât de recunoscători suntem pentru Domnul nostru Isus care nu ne părăsește niciodată, fiindcă așa a făgăduit: *„Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la...”* (Matei 28.20).

Vă bucurați de Cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel? („Amin”). Oh, nu-L iubim noi? Cum arătăm aceasta?

Credința mea privește sus la Tine,

Miel al Calvarului, Mântuitor divin!

(Închinați-vă Lui în inima voastră),

Ascultă-mă când mă rog,

Eliberează-mă de păcate,

Ajută-mă, de astăzi,

Să fiu cu totul al Tău!

Când trec prin labirintul negru al vieții,

(cu toții trecem prin el)

Înconjurat de necazuri, fii Tu Călăuza mea

(Călăuzește-mă până la capăt, Doamne!)

Întunericul adânc fă-l zi,

Alungă-mi frica de necazuri,

Nu mă lăsa să rătăcesc departe de Tine.

(Fratele Branham începe să fredoneze.)

Întărește-mi inima slăbită,

Înnoiește-mi râvna, întunericul fă-l zi,

Alungă-mi teama. Ajută-mă, de astăzi,

Să fiu cu totul al Tău!

Oh, Isuse, noi vedem că ne apropiem de ceva. Profetul Isaia a vorbit despre aceasta; Ieremia a vorbit despre aceasta. Daniel a privit înapoi și a văzut ce au spus ei, iar aceasta l-a neliniștit, așa că și-a ridicat ochii către cer și a postit în sac și în cenușă, pentru că voia să audă ca să poată avertiza poporul.

Doamne, noi vedem din aceleași Cărți - din Cartea Ta, Cartea lui Isaia, Cartea lui Ieremia, Cartea lui Iacov, Cartea lui Ioan, a lui Luca, a lui Marcu, a lui Matei, din Cartea Apocalipsei - că suntem aproape de sfârșit. Astfel, ne-am ridicat și noi ochii către cer, în rugăciune, implorări, ca să aflăm unde suntem, Doamne. Noi am început să vedem cum se crapă de ziuă, de aceea, venim la Tine, Doamne. Credința noastră privește acum spre Tine, dăm la o parte orice piedică, orice păcat, orice necredință care ne înfășoară atât de lesne și presăm înainte spre semnul înaltei chemări, fiindcă știm că timpul nostru este limitat.

Binecuvântează poporul de aici, Doamne. Ei Te iubesc, sunt ai Tăi și au ieșit afară. Tu ești Cel care face descoperirea, iar noi Te rugăm să îngădui aceste lucruri, fiindcă ne-am pus toată încrederea numai în Tine.

Dă-ne Doamne, o după-amiază în care să învățăm multe. Dă-ne înțelegere. Adu-ne înapoi diseară, cu mintea limpede, Doamne. Unge-mă și pe mine în această după-amiază, pentru că voi studia cele șase motive ale vizitei lui Gavril la Daniel. Dacă Gavril a venit din șase motive, Doamne, noi trebuie să știm aceasta. Noi învățăm din această Carte și știm că suntem aproape. Te rugăm să ne descoperi însemnătatea acestor lucruri, diseară.

Iar duminica viitoare, oh, Doamne, Dumnezeule, așază Tu aceste zile acolo unde le este locul. Eu nu știu cum, dar Tu poți să ne descoperi acest lucru. Îngăduie aceasta, Tată, pentru că ne-am pus nădejdea în Tine. Noi ne iubim unii pe alții, iar sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne-a curățat de tot păcatul. Acum privim către Tine. Ajută-ne, pentru că în Tine ne-am pus nădejdea, Tată. Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru.

- Amin -